

ЗМІНА ОРІЄНТИРІВ У ПРОГРАМАХ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ЯК УМОВА НАСИЧЕННЯ РИНКУ ПРАЦІ КОНКУРЕНТОЗДАТНИМИ УПРАВЛІНЦЯМИ

Захарова О.В.

Черкаський державний технологічний університет, м. Черкаси

Якість прийняття управлінських рішень на всіх рівнях – від розв'язання оперативної задачі суб'єкта господарювання і до вирішення проблем національного масштабу – серед іншого залежить від тих базових знань, які майбутні фахівці-менеджери отримали під час навчання у ЗВО. Саме тому, з метою забезпечення успішності стратегічного формування фундаменту соціально-економічної розбудови та оздоровлення економіки країни, мають бути докорінним чином зміненими орієнтири у підходах до фахової підготовки менеджерів за всіма освітніми програмами.

Зміна орієнтирів у навчальному процесі має відбуватися у євроінтеграційному напрямі за трьома основними складовими [1, с. 134]:

1. Професійна фахова спрямованість навчального процесу. Не зважаючи на те, що «менеджмент» є досить універсальною наукою, орієнтація навчального процесу безпосередньо на конкретну специфіку роботи (аграрна, банківська, маркетингова або будь-яка інша сфера діяльності) дозволить підготувати вузькопрофільного фахівця, готового ще під час навчання, або відразу після його закінчення ефективно розв'язувати складні практичні задачі.

2. Співвідношення теоретичної та практичної складових професійної підготовки. Прагнення до підвищення питомої ваги практичної частини підготовки за рахунок проходження занять різної тривалості та тематичної спрямованості на підприємствах міста, області, країни та світу. Це можуть бути практичні і лабораторні заняття, різні види практики та стажування, метою яких є закріплення набутих під час теоретичної підготовки знань і навичок.

3. Якість навчального процесу. Може бути забезпечена відповідною матеріальною базою та високим професійним рівнем викладацького складу. Оновлення матеріальної бази залежить від взаємовигідної співпраці з провідними підприємствами галузі, а професіоналізм викладачів має бути забезпеченим безперервним процесом їх професійного розвитку, наукових розробок та опанування провідного світового досвіду.

За умови максимально повного виконання ЗВО перелічених змін ймовірність підготовки конкурентоздатного і компетентного фахівця буде мати тенденцію до поступового зростання, що буде супроводжуватися відповідною динамікою його вартості на первинному ринку праці України. Масштабність поширення таких змін має стати ґрунтовним мотиваційним чинником вибору випускником-менеджером українського підприємства при працевлаштуванні, що є запорукою виходу регіональної і національної економіки з кризи.

Література:

1. Захарова О.В. Зміна підходів вищої школи до підготовки фахівців як виклик нової економіки / О.В. Захарова // Соціально-трудові відносини: теорія та практика. Зб. наук. пр. – К.: ДВНЗ «Київський національний економічний ун-т ім. В. Гетьмана», 2017. – №2 (14). – С. 131-142.